

[Stein.]

turligt lægge Vægt paa at skabe det solidest mulige bæredygtige Grundlag for den fortsatte Virksomhed. Man foretog da en meget skrap Nedskrivning af Værdierne, samtidig med at man paa forskellige Maader bandt Selskabets Dispositioner. Rigsdagen maatte i saa Henseende støtte sig paa det Skøn, som forelaa fra det nedsatte Udvalg, der under det foregaaende Moratorium havde haft til Opgave at undersøge Forholdene. Allerede dengang regnede man imidlertid fra visse Sider med en kommende gunstig Konjunkturudvikling, og Forventningerne i saa Henseende er mere end gaaet i Opfyldelse. Omsætningen er steget meget betydeligt, men den gunstige Udvikling har haft visse Bivirkninger, som man ikke dengang havde Øje for. Nedskrivningen af Værdierne har medført, at Selskabets Skatter er blevet langt større, end om Nedskrivning ikke havde fundet Sted, og gaar langt ud over, hvad der er rimeligt, og samtidig hindrer den trufne Lovordning Selskabet i at faa en højst tiltrængt Udvidelse af dets Driftskapital, idet hele Overskuddet, efter at den lovmæssige Reservefond er bragt op til de pligtige 25 pCt., med Fradrag af Udbytte skal gaa til Indløsning af Præferencaktierne og Selskabet ikke kan udvide sin Aktiekapital, før disse Aktier er indløst. Under disse Omstændigheder har man ønsket Adgang til at foretage en Opskrivning af Selskabets Værdier og af Stamkapitalen, hvorved man vil opnaa to Ting, dels en lempeligere og mere retfærdig Skatteligning, dels Muligheden for en fortsat Opsparing af Reserver og for ad den Vej at skabe sig den fornødne driftsmæssige Kapital. I al Almindelighed skal man naturligvis være varsom med at skrive Værdier op, men det lader sig ikke bestride, at man i 1933 skar meget stærkt ned, hvad et ganske løseligt Blik paa Tallene vil bekræfte. Burmeister & Wain er et virkelig nationalt Aktiv, hvortil der knytter sig betydelige baade beskæftigelsesmæssige og andre Interesser. Det vil derfor være naturligt, at man i et Tilfælde som det foreliggende ikke fastholder en usmidig Lovordning, men søger at imødekomme Selskabets Ønsker i det Omfang, som det skønnes rimeligt og forsvarligt. Jeg tillader mig at henstille dette meget indtrængende til det høje Ministerium.

I øvrigt skal jeg med disse Bemærkninger tilsige mit Partis Medvirken til Finanslovsforslagets hurtige Fremme.

Lannung: Jeg skal ogsaa, da Finansloven har været behandlet saa indgaaende

i det andet høje Ting, og i Særdeleshed under Hensyn til det andet høje Tings særlige Forhold til denne Lov, i Hovedsagen henholde mig til vor Ordførers Udtalelser i Folketinget og blot knytte nogle ganske enkelte Bemærkninger til, hvad der er sagt.

Jeg er enig i, at Finansministerens Opgave er ganske overordentlig vanskelig i den Tid, vi gennemlever, men jeg er ogsaa enig i — og det vil jeg gerne understrege —, at en fast Linie i den Politik, der føres af Finansministeren og den høje Regering, er af ganske særlig Betydning netop i denne Tid, og det gælder baade Spørgsmaal som Lønkat, Omsætningsafgift og Kronopolitik. Vi behøver f. Eks. næppe at understrege for vort Vedkommende, at der ikke er nogen, der mere end mit Parti ønsker, at vi maa naa til Afskaffelse af Omsætningsafgiften.

I øvrigt skal jeg blot fremhæve, at Finanslovsforslaget i høj Grad præges af, man kan vist roligt sige rigeligere Bevilninger til forskellige Anlæg, Reparationsarbejder o. lign. end nogen Sinde tidligere; men det er jo særdeles velbegrundet under Hensyn til den øjeblikkelige Situation paa Arbejdsmarkedet, der gør det indlysende rigtigt, at Staten for sit Vedkommende medvirker til at skabe mest mulig Beskæftigelse, hvor det overhovedet er gørligt. Vi kan kun med Tilfredshed hilse den Indsats, der her er gjort, saa vidt jeg kan se fra alle Sider. Dette Hensyn har paa samme Maade som for selve Finansloven været afgørende for Ændringsforslagene, og jeg forstaar, at alle Ministerier har lagt Vægt paa hvert at yde sit Bidrag i denne Henseende, hvad der jo kun kan paaskønnes. Samtidig har man selvfølgelig ogsaa været opmærksom paa de Krav, der følger af Krigssituationen, baade paa det sociale Omraade og i øvrigt.

Til sidst vil jeg blot gerne tilføje følgende. Der er det ejendommelige, at denne den mest betydningsfulde af Aarets Love kommer til os fra det andet høje Ting, uden at Folketingets Finansudvalg har afgivet nogen egentlig Betænkning, men i Realiteten kun et Bind Ændringsforslag m. v. Lige saa lidt foreligger der fra Folketingsudvalgets Ordfører en virkelig Redegørelse for de grundlæggende finansielle og finanspolitiske Synspunkter o. lign.; man indskrænker sig til en kort, mere formel Udtalelse. Jeg henstiller til rette vedkommende, om der ikke var Grund til at overveje en Ændring heri, saaledes at man kom ind paa at afgive en egentlig Betænkning, som Tilfældet er i øvrigt. Jeg ved, at jeg